

[Helga Pedersen.]

ven eller efter domspraksis, mod utilladt fiksering i offentliggørelsesøjemed eller mod offentlig udførelse af lovlige eller ulovlige fikseringer, medens grammmofonfabrikanten nyder beskyttelse. Jeg synes derfor, det er med rette, lovforslaget søger denne tilstand ændret og søger retstilstanden forbedret for kunstnerens vedkommende. Men det forekommer mig, at man har skudt over målet, når man foreslår en regel om, at den udøvende kunstners samtykke altid kræves til udsendelse i radio eller fjernsyn, og når denne regel medfører, at det kgl. teaters forestillinger ikke kan udsendes i fjernsyn eller radio uden de medvirkende kunstners samtykke. Selv den højtærede ministers håb om, at denne tillid ikke vil blive misbrugt, kan ikke overbevise mig om, at reglen kan accepteres uden videre. Vi har en nationalscene, som hele landet betaler til; vi sørger for, at de medvirkende får den betryggelse, det er at være tjenestemænd og ansat på visse sikre vilkår, men så kan det heller ikke være rimeligt derudover at give dem den samme beskyttelse, som for andre kunstnere er begrundet i hensynet til at sikre et anstændigt økonomisk udbytte af deres præstation. Den højtærede minister formener, at teatret vil kunne finde en fornuftig måde at praktisere de nye bestemmelser på. Det kan vi eventuelt høre nærmere om i det udvalg, der bliver nedsat; men på forhånd vil jeg dog tro, at man ganske anderledes, f. eks. i forbindelse med kunstnerens ansættelsesvilkår, kan få udtrykt klart, hvorledes man her skal stille sig.

Grammmofonpladefabrikanten nyder beskyttelse efter lovforslaget, selv om han vel egentlig ikke hører med i kunstnernes rækker; men da hans interesse er kædet sammen med kunstnernes interesse, navnlig i forbindelse med gengivelse i radio og fjernsyn, synes jeg, det er rigtigt og rimeligt at medtage ham her. Noget andet er det så, om de konkret udformede bestemmelser ikke er gået for vidt også på dette område. Det vil jeg forbeholde mig at komme tilbage til.

Kapitlerne i lovforslaget om straffe- og erstatningsbestemmelserne skal jeg ikke gå nærmere ind på, og bestemmelserne om lovens rækkevidde, personelt og terri-

torialt, der bygger på verdenskonventionen af 1952, giver mig heller ikke anledning til særlige kommentarer.

Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen fremsatte nogle betragtninger vedrørende det nordiske samarbejde på dette område. Jeg kan ganske slutte mig til disse betragtninger og sige, at ligesom lovforslagets forberedelse har hvilet i høj grad på fælles nordisk grundlag, således synes jeg, det er rigtigt og rimeligt, at vi under lovforslagets behandling søger kontakt med hensyn til tilsvarende lovforslags behandling i de andre nordiske lande og så vidt muligt søger at få en ensartet lovgivning på dette område.

Som det vil være fremgået af mine bemærkninger, er jeg af den opfattelse, at en nøjere gennemgang af lovforslagets enkelte bestemmelser meget muligt vil resultere i ønsker om ændrede formuleringer af en række bestemmelser. Det er overordentlig vanskeligt for dem, der ikke specielt beskæftiger sig med disse problemer til daglig, at gøre sig deres beskaffenhed og rækkevidde ganske klar. Jeg har den tvivl som nævnt, at man i nogle tilfælde er gået for vidt med hensyn til beskyttelsesreglerne, men jeg må forbeholde mig min endelige stillingtagen til næste behandling her i tinget og håber meget på, at de interesserede og deres organisationer over for udvalget, som bliver nedsat, vil gøre deres synspunkter gældende. Jeg tror, det er absolut nødvendigt, at de af tingets medlemmer, der skal granske dette lovforslag i enkeltheder, får friske oplysninger fra de såkaldte ophavsmænd, taget i videste forstand, og eventuelt fra deres medkontraahenter; men også mit parti kan på forhånd tilsige en saglig og fordomsfri drøftelse af disse spørgsmål.

Jeg skal til slut gøre et par bemærkninger vedrørende lovforslaget om retten til fotografiske billeder. Uanset om man i ophavsretslovforslaget har søgt at samle forfatter-, kunstner- og dermed beslægtede rettigheder under én hat, har man dog som hidtil udtrykkeligt undtaget de fotografiske billeder fra loven. I dag er der i praksis ingen fotografibeskyttelse i Danmark. Den gældende lov af 1911 er forældet ikke mindst under hensyn til den tekniske udvikling, som siden da er forløbet, men egentlig har